

Equip: Aleví
Entrenador: Pere Martí
Delegats: Jesús Àger i
Serafín Puñal

Equip: Prebenjamí
Entrenador: Albert Vila

Equip: Infantil A
Entrenador: Sergi Fo
Delegat: Juan Alonso

Equip: Infantil B
Entrenador: David Fernández
Delegat: Josep M. Farreres

L'aranya roja

"Moltes mosques maten un ase."

Encara que la dita es refereix a un insecte i parlem en aquest article d'un aràcnid, sí és cert que el dany agrícola de l'aranya roja és a causa de la seva gran proliferació. Cada petit àcar provoca múltiples picades en el teixit verd de les fulles, disminuint la capacitat de realitzar la seva principal activitat productiva: la fotosíntesi, a la vegada que dificulta la transpiració. Per tant, una important infestació pot provocar una disminució de collita, i a més a més, com les gemes dels arbres a l'estiu també es preparen per ser flors per a l'any vinent, doncs també es posa en compromís la floració venidera.

Científicament conegut com *Panonychus ulmi*, aquest àcar d'origen europeu s'ha estès arreu gràcies a la capacitat d'atacar gran diversitat de cultius: fruiters, vinya, hortalisses, ornamentals, etc.

Els cultius atacats perden el seu color verdós i prenen coloracions més grogues i després atabacades. Observats amb major proximitat podem distingir sobre les fulles el puntejat de les picades alimentícies dels àcars i també els individus. Les femelles adultes, de forma globosa, mesures de 0,4 a 0,7 mm i color púrpura, predominen en nombre respecte els mascles, un xic més estrets, petits i de color roig o ataronjat. Cada femella pon una mitjana de 50 ous, transparents, que agafen coloració groga i després roja en madurar; són esferes de 0,1 a 1,5 mm. D'ells neixen les petites larves mòbils (amb només 3 parells de potes) que ja comencen a picar les

fulles, i amb successives mudes passen a estat de nimfa (ja 4 parells de potes) i adults.

A l'hivern es troben en els cultius en forma d'ou vermell, en els fruiters en les parts més resguardades de la fusta, preferentment amb encaració solana, al març-abril neixen i van succeint-se de 5 a 8 generacions segons la meteorologia de l'any. El que ve a suposar que de cada femella a la cinquena generació s'originen gairebé 1,5 milions d'adults.

La decisió de tractament es pren en funció de la quantitat de fulles amb presència d'aranya roja i/o fitoseids, realitzant les observacions en les fulles no tendres.

Els productes a emprar que respecten la fauna auxiliar poden ser:

1. Contra ous i formes mòbils: flufenoxuron (CASCADE), hexitiazox (CESAR/ZELDOX)
2. Contra formes mòbils:
 - 2.a. Sals d'estany: azociclotin (PEROPAL), cihexatin, fenbutatin
 - 2.b. METI: fenazaquin (MAGISTER), fenpiroxinat

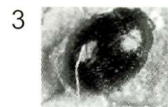
Principals depredadors de l'aranya roja

1. Dibuix d'un fitoseid: *Amblyseius sp.* Mida real 0,5 mm

2-3 Fotografies de *Stethorus punctillum*, larva i adult. Mida real 1,5 mm

Control en fruiters

En parada hivernal es pot rebaixar la població d'ous tractant amb olis sols o barrejats amb un producte ovicida.

Durant la fase vegetativa cal tenir en compte la fauna auxiliar o beneficiosa per la qual cosa és interessant a l'hora d'establir estratègies de lluita contra qualsevol plaga que es faci respectant els insectes i altres àcars útils. Així, poblacions suficients d'àcars de la família dels fitoseids poden

(ASALTO/KENDO), piridaben (SANMITE), tefubenpirad (COMANCHE/MASAI), realitzar només un tractament/any amb un qualsevol d'aquests quatre productes

2.c. Altres: abamectina, amitraz, bromopropilat (NEORON), propargita (fitotòxica en perer)

Xavier Orteu
Enginyer agrònom

PERCENTATGE DE FULLES OCUPADES		DECISIÓ
ARANYA ROJA	FITOSEIDS	
més del 75 %	---	tractar
menys del 75 %	menys del 25%	tractar
menys del 75 %	del 25 al 60 %	esperar 1 setmana
menys del 75 %	més del 60 %	no tractar

controlar l'aranya roja. Les espècies més eficients són: *Amblyseius californicus* i *Amblyseius andersoni*. Menys probable és el control de la plaga per l'acció voraç de la larva de la petita marieta negra: *Stethorus punctillum*.